

O B E C

HORNÍ PĚNA

Ohlasy od Dřeva

neperiodický zpravodaj zastupitelstva obcí Horní Pěna a Malíkov nad Nežárkou
stránky obce: www.hornipena.cz

registrace u Ministerstva kultury ČR, odbor médií a audiovizí v r. 2007 pod evidenčním číslem MK ČR E 18057
redakce: 728 675 347, andrejchova@seznam.cz

číslo: 4/2008

Počet obyvatel: 555

Obecní knihovna v Horní Pěně

Knihovna v Horní Pěně má dlouhou historii a vždy byla spjata se školou, jednak jako další centrum osvěty a vzdělávání a jednak většinou osobou knihovníka a zároveň učitele.

Současná Obecní knihovna se stala před několika lety také centrem internetu, který je přístupný veřejnosti.

Přišly i další změny. S modernizací knihovnických zařízení šla ruku v ruce také digitalizace knihovnických fondů a řada přišla i na naši knihovnu. V roce 2006 bylo nutno zahájit digitalizaci knih, abychom si zachovali statut veřejné knihovny se všemi jejími právy a možnostmi. Na podzim roku 2006 však knihovnu ze zdravotních důvodů opouští její dlouholetá knihovnice, kronikářka obce, horlivá čtenářka a znalkyně literatury - paní Jaroslava Pešková, dlouholetá učitelka a také bývalá ředitelka Základní školy v Horní Pěně. Odchází s mnoha díky za svou práci a na její místo nastupuje knihovnice nová, jak jinak než učitelka, samozřejmě také milovnice dobré četby, paní Hana Andrejchová.

Od konce roku 2006 do dubna 2007 probíhá revize knihovny, vyřazení části knižního fondu a vyřazené knihy jsou nabídnuty před knihovnou k odkoupení za symbolickou cenu 1,-Kč. Zachovaná část knih je pak označena čárovým kódem a zavedena do elektronického inventáře knihovny. Elektronicky jsou rovněž zaevidováni čtenáři, kteří dostávají postupně při své první návštěvě nové průkazky s čárovým kódem.

Koncem dubna 2007 je vše připraveno, knihovna je vymalována, knihy rozděleny do tématických oddělení, ve zvláštním regále se objevily i první knihy zapůjčené z depozitáře Městské knihovny v Jindřichově Hradci, stěny mezi regály zdobí výtvary dětí z místní základní a mateřské školy a můžeme otvírat.

Mezi první návštěvníky knihovny patří také paní Pešková. Čtenářská klientela se pomalu rozrůstá, dospělí i děti se opět učí chodit do knihovny, ti starší hlavně pro knihy, ti mladší využívají také internetové připojení. Kromě toho knihovna nabízí i další služby - možnost objednání knihy z depozitáře jindřichohradecké městské knihovny, tisk z internetu, tisk vlastních souborů z PC a kopírování. Její zdi s staly výstavní plochou pro děti ze školy a školky. Dnes, v červnu 2008, knihovna eviduje celkově 98 čtenářů. Půjčovní doba je každý čtvrtek od 16.00 do 18.00 hodin a přichází se pokaždé (podle počasí) 6 - 12 čtenářů, nejvíce zatím bylo 14, a několik zájemců o internet. Za rok svého fungování v nové podobě má knihovna už i své

stálé čtenáře, kteří nevynechají snad ani jednu.

Půjčovni dny obecní knihovny v Horní Pěně v srpnu:

7.8 a 28.8. vždy od 16.00 hod. do 18.00 hod.

Od září bude půjčovni doba opět každý čtvrttek od 16.00 do 18.00 hod.

Vzpomínky paní Anny Staňkové-Krátké na období 2. světové války a první léta míru

Za války jsme bydleli v Jindřichově Hradci na Vídeňské ulici vedle hostince „U Staňků“ naproti hostince „U Koníčků“. Často, hlavně o prázdninách, jsme s maminkou chodívali do Horní Pěny. Na konci Jindřichova Hradce u Pánovy pily byla závora. Rodiče měli propustku do „rajchu“, kterou předložili německému vojákoví.

Chodilo se pěšky s vozíkem. Naše cesta měla dva účely: někdy jsme jeli na Hejlíček na dřevo nebo na Číměřák na borůvky a houby. Otec také dobýval pařezy, hlavně kolem Hejlíčku, kde v lese pracovali zajatci. Často i z toho mála, co jsme měli, dostali od rodičů chleba nebo od otce cigarety.

Cesta zpět nebyla snadná, vozík naložený dřevem, kopců hodně a my, děti, bratr a já, jsme mamince ze všech sil pomáhaly.

Druhý náš cíl, který nás vedl do Horní Pěny, byl ten, že maminka chodila pracovat na pole do statku, kde byl šafářem pan Charvát. Pamatuji se, že nahoře v domě bydleli v krásných pokojích Němci a měli dceru Anušku asi v mých letech. Byla ke mně hodná.

Při těchto cestách nad námi pravidelně přelétali svazy letadel. Viděli jsme je jako stříbrné papírky. Ale to jejich hu...hu...hu... a v dálce detonace (to prý si letci odlehčovali od bomb) si pamatuji a ještě dnes, když slyším letadla, mám v sobě podivný strach.

Zvlášť mi utkvěl v paměti 24. červen 1944. Byla jsem opět s maminkou v Pěně na práci.

Pracovalo se na poli při hlavní silnici u odbočky na Hrutkov. Plel se len a já, jako dítě, jsem se různě bavila a hrála si. Z dálky jsme nejdřív slyšeli a pak i viděli letadla tentokrát tak nízko, že mezi nimi bylo vidět i některá s hákovými kříži. A pak to začalo. Střílení, padáky, viděli jsme jak letadla hoří a někde v dálce padají. Dodnes se mi děti smějí, když vyprávím, jak jedno letadlo podletělo elektrické dráty. Při té přestřelce jsme všichni přeběhli silnici do lesa a lesem a mezi poli jsme se dostali až do statku. Ve velmi krátkém čase přijeli od Jindřichova Hradce vojáci a hledali a odváželi parašutisty.

Kolem našich oken v Hradci, umístěných velmi nízko nad chodníkem, chodili řady zajatců, hlídané Němci. Na rohu ulice byl stojánek, ze kterého zajatci čerpali vodu do plechovek od konzerv a pili ji. Na konci války tudy ustupovali Němci i se svými rodinami směrem na Vídeň. Nechávali ve spěchu stát a ležet na ulicích auta, kola, vaky a různé vzácné věci.

Mám ještě více vzpomínek na válku. V Jindřichově Hradci udělali hloubkaři nálet na úzkokolejku. Leželi jsme s rodiči na poli, hlína lítala kolem..... Po náletu jsme si odnesli takové prstence od nábojů. Také jsme se byli podívat v Jarošovské ulici, kde hlídal německý voják spadlé letadlo. Každý den chodili po Hradci němečtí vojáci z pěti hradeckých kasáren a zpívali svou oblíbenou píseň „Die Fahne hoch“.

Po válce jsme dostali v Horní Pěně dům č. 81. Naproti byla pastouška, kde žili Němci, kteří před odsunem opustili své domy. K nám po celou dobu chodila paní Typltová, které předtím náš dům patřil. Maminka jí donekonečna dávala věci, o které si řekla. V červu pak byli tito Němci odsunuti. Po nějakém čase jsme našli ve sklepě v uhlí velkou konev se sádlem a při malování kuchyně zazděný výklenek, kde byl pytel mouky.

Svého času jsme měli v domě půjčovnu knih.

Otec byl cestářem, ale u domu byla pole a naši přibírali stále nová a kupovali polní nářadí. Přestavěli chlévy, ve kterých jsme měli krávy. S nimi jsme také tahali vozy. Pro nás děti bylo vždy dost práce. Moje kamarádky mi chodily pomáhat vybírat brambory ze sklepa a pařit je. Otec také nějakou dobu chodil po vsi a vyubnovával různé schůze a akce a já jsem roznášela po vsi různé pozvánky.

V Horní Pěně bylo brzy po válce založeno JZD, Ale to už jsem byla vdaná v Trutnově a naši se z Pěny také odstěhovali, protože maminka byla nemocná.

U příležitosti 60. výročí osídlení obce Horní Pěna a setkání rodáků a přátel dne 18.6.2005 složila paní ZDENA CIBOCHOVÁ, roz. FRIDRICHOVÁ nyní v Písku, tři písničky, se kterými na oslavě vystoupila.

Studánka

*Studánko kamenná, v lese jsi ztracená, nikdo o tobě neví
Já si tě vyhledám, potůčku se zeptám, on mi o tobě poví*

*Studánko kamenná, pod stromy zchoulená, ukaž se, studánko má
Na chvíli postojím, douškem se ochladím, na mládí zavzpomínám*

*Řekni mi studánko, ty lesní panenka, proč se k tobě vracívám?
Však ty to dobře víš, nikomu nepovíš, to tajemství znám jen já*

Vesnička

*Vesničko v údolí, o tobě zpívám,
Ty a tvé okolí mládí mi připomíná.
Bělavé břízky na stráni a v dáli borový háj,
Stříbrné studánky v kapradí, to všechno dobře znám.*

*I když jsme z hnízda vylétli,
Stejně se vracíme zas,
Vzpomínky nás sem volají
Tam na pěnenskou hráz*

*Tu se nám mládí navrácí,
Jak by se zastavil čas,
Tajemství zde máme ukrytá,
Duby nám tu stojí stráž*

*Tam pod pěnenskou hrází potůček si zpívá,
Ten, kdo se sem vrátí, rád si zavzpomíná,
Jak na hrázi rybníka hrála harmonika,
Bylo tam veselo, domů se nechtělo z té hráze od rybníka*

*Tam pod pěňenskou hrází, vesničko v údolí,
K tobě se vrátím zas, ať už jsem kdekoli.
Vesničko v údolí pod tou stráňí,
Chaloupky tvé milé životem nás provází.*

Setkání

*Tak, kamarádi, už jsme tu zas,
V té naší vísce vítají nás.
Jen o pár vrásek ted' máme víc
A bílé vlasy neskryje nic*

*Vzpomínky jen, ty mladé jsou
A v srdcích nám všem zůstanou.
Na léta mládí, na lásky čas,
Na všechno krásné, co bylo v nás*

*Ať léta běží, ať jen si jdou,
Láska a přátelství, ty zůstanou,
Mít kamarády je vzácný dar,
Ty nekoupí si ani sám král*

*Ať léta běží, ať jen si jdou,
My se zas sejdeme, na shledanou*

Sdělení zastupitelstva Obce Horní Pěna:

- ke dni 1.9.2008 je v ZŠ a MŠ Horní Pěna pozastavena dočasně činnost základní školy pro nedostatek žáků
- funkcí zastupující ředitelky je až do jmenování nového ředitele nebo ředitelky pověřena p. Jedličková, dosavadní zástupkyně ředitelky
- koncem srpna proběhne opět na hřišti u rybníka tradiční loučení s létem, přesný termín oznámíme na plakátcích
- stále probíhá měření spotřeby vody v Malíkově nad Nežárkou a jednání s VaK
- vandal nebo vandalové prošli naším hřbitovem a odcizili několik hrobových lampiček
- občané si mohou půjčit na různé práce a odvozy obecní traktor. Termín zápůjčky je možno domluvit v kanceláři v úředních hodinách s paní Hiršovou. Cena zápůjčky je 260,- Kč na hodinu při práci v obci a při dovozech a odvozech mimo obec účtujeme 20,- Kč za každý ujetý km

